

[Fibiger.]

kunde være nogen Tvivl om, at Forbundet maatte kunne faa sin Arbejdsløshedskasse anerkendt. Endnu er det dog ikke sket. Jeg har Indtryk af, at Indrigsministeren ser saaledes paa det, at Forbundet burde have denne Arbejdsløshedskasse anerkendt, saaledes at det fik lige Ret med andre Foreninger, men fra Administrationens Side er der lagt saa mange Hindringer i Vejen, at det ikke er lykkedes endnu at faa den anerkendt.

Og naar man nu fra Regeringens Side — og det er jo tiltraadt fra vor Side — mener, at man bør have en Lov, hvorefter der skal være lige Ret indenfor Organisationerne og der ikke maa finde Boykotning og den Slags Ting Sted, saa bør det i hvert Fald være saaledes, at de humane og sociale Love, der vedtages, anvendes med lige Ret for alle Borgere her i Landet. Jeg vil derfor gerne henstille til den højt-ærede Minister, at dette Forhold bliver bragt i Orden, saaledes at Kristeligt dansk Fællesforbund kan faa sin Arbejdsløshedskasse anerkendt og derved blive ligestillet med andre Fagforeninger. Det har ikke en Gang kunnet faa sit Navn anerkendt, saaledes at Arbejdsløshedskassen kom til at hedde det, den i Virkeligheden er. Kristeligt dansk Fællesforbund har bestaaet gennem mange Aar, og det er dog kun rimeligt, at ogsaa Arbejdsløshedskassen fik det Navn. Men det har man heller ikke fra Administrationens Side ønsket. Jeg henstiller, som sagt, at dette Forhold bliver bragt i Orden, saaledes at man i hvert Fald kan se, at man fra den nuværende Regerings Side ønsker at stille alle Organisationerne lige, og saaledes at det ikke skal være nødvendigt at være i en socialdemokratisk Fagforening for at faa sin Arbejdsløshedskasse anerkendt.

Vagn Bro: Naar man ser paa Behandlingen af denne Sag, er det ejendommeligt at bemærke, at fra den ene Side gøres der gældende, at denne Lovgivning intet vil komme til at betyde, idet den i Virkeligheden i det højeste vil kunne slaa en Domspraksis fast, som allerede er gældende, fra den anden Side — og med al Bestræbelse for at understrege det alvorlige heri — hævder man, at det mest alvorlige vil kunne ske. Jeg mindes en Udtalelse under en anden Sags Behandling af mit Partis ærede Ordfører i denne Sag, Hr. Knud Kristensen, som med fuldkommen Ret sagde, at kun en af de to Antagelser kunde være rigtig, men muligt var det jo, at begge var for-

kerte. Jeg tror for mit Vedkommende, at dette sidste er det rigtige. Det, som dette Lovforslag, saaledes som det er ændret, gaar ud paa, er i Virkeligheden meget stilfærdigt at gennemføre det Bud, som blev givet allerede ved den første Grundlov, nemlig Budet om, at al Indskrænkning i Erhvervsfriheden skulde slettes.

Jeg skal her kun gøre to Bemærkninger i Anledning af de Indvendinger, som er fremført. For det første er der blevet sagt, at Organisationerne er imod Lovforslaget. Jeg hørte bl. a., at det ærede Medlem Hr. P. Munch begrundede sin Protest dermed, at Organisationerne var imod det. Jeg maa nu rigtig nok sige, at det forbavser mig, hvorledes det ærede Medlem da kunde fremsætte sit Forslag om tvungen Voldgift, for, saa vidt mig bekendt, vender Organisationerne sig meget stærkt imod noget saadant. Men den Gang fandt det ærede Medlem Hr. P. Munch, at det var en saare samfundsnyttig Handling, og det er netop det Syn, som vi anlægger overfor dette Forslag: at det ikke er Organisationerne, som skal have Lov til at diktere, hvad de mener, men at der først og fremmest skal tages Hensyn til, hvad Ret og Billighed tilsiger overfor dem, som ikke staar i Organisationerne.

Der er dernæst blevet sagt, at den egentlig juridiske Ekspert, som har udtalt sig om disse Forhold, nemlig Dr. jur. Vinding Kruse, ikke er gaaet ind for Forslaget. Jeg vil dertil sige, at dette er ganske forkert, og jeg skal for mit Vedkommende blot henvise Tingets ærede Medlemmer til, hvad han har udtalt Side 55 og Side 57 i Bilagene til Betænkningen. Der er kun et enkelt Punkt, jeg lige vil opholde mig ved. Den ærede Ordfører citerede Professor Vinding Kruses Ord, at i denne Form, der søger at forene Lovforslaget og Ændringsforslagets Formulering, vil § 1 formentlig kunne gøre Nytte, og saa sagde den ærede Ordfører: *formentlig*, det vil altsaa sige, at Professoren stiller dette frem som noget meget tvivlsomt endda. Jeg vil sige til den ærede Ordfører, at Professorer i mange af deres Fremstillinger netop bruger Ordet „formentlig“, for der er den Forskel paa politiske Agitatorer, saaledes som man jo af og til ser dem, og Folk, som virkelig fremsætter noget, men ej heller mere, end de tør staa ved, at de bruger dette stilfærdige Ord, som „formentlig“ er. Jeg kan derfor for mit Vedkommende kun sige, at saaledes som Professor Vinding Kruse har støttet dette Lovforslag, er — og dette gælder ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Hol-